

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 30, izven Avstrije f. 1,40 za tri mesece . . . 2,60 . . . 4, za pol leta . . . 5, . . . 8, za vsa leta . . . 10, . . . 16. Na naročbe brez priložene naročilnice se jemlje oziar.
 Posamična številka se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 3 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega avadnih vrstic. Poslana osmrtnice in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so prosto poštnine.

„V edinosti je moč!“

XX. redni občni zbor političnega društva „Edinost.“

(Dalje.)
 Društveni tajnik, g. Makso Cotič, pozvan po predsedniku, pred ta nato nastopno poročilo:

Slavni občni zbor!
 Da zadovoljim staremu običaju, naznanjam vam, da se je odbor v svoji prvi seji minolega društvenega leta konstituiral nastopno: gosp. dr. Gustav Gregorin je bil izvoljen I. podpredsednikom, gosp. Ivan Marija Vatrovec II. podpredsednikom, g. Makso Cotič tajnikom in g. Anton Škabar blagajnikom.

Gospóda slavna! Predno pričem se svojim poročilom, dovolite, da v imenu odstopajočega odbora spregovorim nekoliko potrebnih in resnih besedij. Sleharji dan nam je čuti tožbe in pritožbe, da naše društvo ne kaže iste živivosti, vztrajnosti, plodilne inicijative, kakoršne bi bilo šele v obrambo našega slovenskega šivilja, živečega na tem mestu slovenske periferije, in še včeraj morali smo čuti opasko, da je naše društvo najbolj mrtvo med vsemi slovenskimi političnimi društvi. Dolžnost nam je, da na tem mestu reagujemo na taka očitjanja, prisnavajoč, da so te tožbe deloma opravičene, deloma pa protirane. Odklanjati pa moramo domnevanje, kakor da bi bil odstopajoči odbor kriv na tem, da niso bili vephi taki, kakoršnih bi si želeli mi vsi. Ali to bodi pripoznano kar brez ovinkov, da je vsa organizacija našega društva pomankljiva in neprimerna in da bi trebalo popolniti ali istrebiti marsikaj v ta namen, da dosežemo trdnější kontakt s ljudstvom, da se povečša ugled društva navzgor in da se mu ojači mož lastne inicijative. Najpogostejše nam je čuti očitjanje, da ostane marsikaj sklep le na zapisniku, ne da bi kedaj prešel v praktično voljavo, ali drugače rečeno: da se mnogo sklepov in malo izvrši. To poslednje očitjanje je — kakor rečeno — na videz opravičeno mnogokrat, pa jako krivično. Slavni zbor! Mi moramo računati s razmerami, kakoršne so in ako politavamo vse okolnosti, kakor treba, prepričamo se kmalo, da je vendarle velika težava uvajati v praktično življenje in voljavo vse, kar se je sklenilo pri občnih zborih in v odborovih sejah.

Slavni zbor! Pri sejah in shodih nam narekajo naše sklepe: dobra volja, navdušenje za pravično stvar in ogenj domovinske ljubezni — pri realizovanju teh sklepov nam je pa premagovati kakor hiše visoke zapreke, koje nam stavijo na pot neugodnosti sedanje dóbe in sviti in mogočni nasprotnik, in katere nam množe tudi — bridko je sicer, ali tudi to moramo povedati brez ovinkov — nesavednost našega ljudstva, njega nejasni pojmi o lastnih interesih in njega nerazsodnost — ta posebno —, katera mu ne dopušča, da

bi moglo kritično razsojevati med našimi nameni in nameni naših nasprotnikov, tako, da se mnogokrat upira našim poštenim namenom, podpirajoč zajedno zavratne namene tujeve in naših skupnih neprijateljev.

Slavni zbor! Vse te odnošaje treba pošteti, ko nam je soditi bodisi o zmoglosti bodisi o dobri volji, bodisi o pridnosti svojih voditeljev. Toda še nekega drugega nedostatka se nam je dotekniti, kajti ta je prava rak-rana vse naše narodne organizacije. Vse vprek tožimo namreč, da naša društva ne procvitajo in da pešajo in da tudi naša javna glasila ne odgovarjajo potrebam sedanje dóbe. Kdo bi mogel temu oporekati? Ali, slavni zbor, priznati moramo, da med nami ne dostaje poštvalnosti, popolne in vaestranske poštvalnosti. Mnogokateri naših nadarjenih in za vsako narodno delo sposobnih rojakov misli namreč, da je še storil svojo narodno dolžnost, ako je položil na oltar domovine novič, ali šestico, ali goldinar za družbo sv. Cirila in Metoda; ali pri tem ne pomisli, da je ta njega poštvalnost nepopolna in le jednostranska. Rojaki! Blagoslovljen bodi sleharji novič, položen po darežljivi slovenski roki na oltar domovinski v prosep narodne vzgoje, toda naša poštvalnost se mora kazati tudi na druge strani: ne le denarja mora štrvovati za domovino, ampak posvetiti jej moramo tudi delo svojega uma in svoje zgovornosti. A tu je naša rana: nam primanjkuje delavcev s peresom v roki, nam primanjkuje apostolov, ki bi s živo besedo širili med ljudstvom ogenj narodne zavesti in domovinske ljubezni, nam primanjkuje glav in rok, ki bi hotele pospeševati naše socijalno življenje v narodnem smislu. Delavcev nam primanjkuje, slavni zbor! Dela ogromno, delavcev malo — to je jeden prvih nedostatkov. In ker ni delavcev, tudi pametna in primerna razdelitev dela ni mogoča. Posledica temu nedostatku je ta, da se posamičniki preobremenjeni, drugi pa gledajo pri tem od strani in — kritikujejo. Tudi v našem društvu imamo mnogokatega člana, ki ima povsem krive pojme o razmerju med člani in odborom in posebno o dolžnosti prvih in poslednjega; češ: ti odbornik delaj, jaz te bom pa kritikoval. Vemo sicer, da je odboru dolžnost inicijative, a podpirati ga morajo vsi člani. Dokler ne pridemo do pametne razdelitve dela, nimamo pričakovati lepih vsehov. To je bilo treba povedati — clara pacha boni amici. Zaključujoč te svoje opasko, se nečemo odreči nadi, da se tudi v tem pogledu v bodoče obrne na boljše in da se pozitivnega narodnega dela poprimejo vsi oni, ki imajo sposobnost za to in kojim to dopuščajo okolnosti.

Prehajajoč k poročilu o važnejših dogodkih minolega leta moram nglazati kaj tu, da tudi v tem letu naše delo ni bilo popol-

nowa nevspešno, kajti dovršili smo vendar marsikaj, kar bude trajne vrednosti za tržaške in okoličanske Slovence.

Odstopajoči odbor se je v jednajstih sejih posvetoval toliko o notranjih društvenih poslih kolikor o javnih stvareh in dogodkih.

Upoštevajoč želje in sklepe lanskega občnega zbora se je odbor že v prvi svoji seji temeljito bavil z vprašanjem slovenskega dnevnika, toli potrebnega za tržaške Slovence. V ta namen se je izvolila posebna enketa. Po dolgotrajnih posvetovanjih se je prepričal dotični odtsek, da se osnutju pravega dnevnika na poti tolike zapreke, da jih ni moči premagati za sedaj. Ali s tem ni smatral svoje naloge kot rešeno, ampak jel je neumorno zasledovati pot, po kateri bi bilo morda vendar vsaj nekaj doseči v tem pogledu, da vsaj približno in deloma ugodimo želji naših rojakov. To se nam je posrečilo. Premagati je bilo sicer dokaj neprilik toli s policijskim ravnanjem, kolikor s finančnimi obilastmi. Ker smatrajo namreč oblasti sedanjo obliko „Edinosti“ kot dnevnik, sa kojega treba kavicje 6000 gld., in ker se nam je bila odpovedala prejšnja kavicja v znesku 4000 gld., morali smo v naglici preskrbeti vsa kavicja v znesku 6000 gld. To so bile nemale skrbi, ali premagali smo jih, ker sta nam priskočila na pomoč dva odlična rodoljuba, — njiju imeni ni treba navajati — jeden iz mesta in drugi iz okolice. Čast in slava njiju rodoljubju; njiju čin ostane sabelčen slatimi črkami v kroniki našega društva in v zgodovini življenja tržaških Slovencev! — Odstopajoči odbor se zaveda sicer, da sedanja oblika lista „Edinost“ nikakor še ne odgovarja sedanjim potrebam in da ni idealja tržaških Slovencev, ali to reče lahko mirnim srcem, da je storil vse, kar je bilo mogoče pri obstoječih razmerah. Menjenja o vrednosti lista „Edinost“ v sedanji obliki so lahko različna, ali v tem bi se morali strinjati vsi, da je storjen glavni in najtežavnejši korak v dosegu istega cilja, po katerem hrepenimo vsi. Na tržaških Slovencev je sedaj, da prej ko prej dosežemo ta cilj — ne s kritikovanjem sedanje oblike, ampak s podpiranjem lista, kakoršen je, treba omogočiti izboljšanje in popolnjenje istega. Naročajte se pridno na list, podpirajte ga s peresom! Kajti pri izdatnejši podpori se bude dalo marsikaj ukreniti in tudi sedanji sotrudniki zadobe več veselja do dela. In tudi tu moramo ponoviti svoj opomin: ne kritikujte samo, ampak podpirajte nas s denarjem in peresom, da ohranimo in popolnimo to, kar smo zasnovali v minolem letu. Ako se to posreči, si je odstopajoči odbor že s tem vspehom samim (kateri je stal, ponavljamo te, obilo truda) osigural dober spomin.

(Dalje prih.)

Politiške vesti.

Nov zakon. Službena „Wiener Ztg.“ poroča, da je Nj. Vel. cesar potrdil zakon, po katerem se premakne tretjina okrajnih sodnikov v VII. pl. razred. Poleg tega izdatnega gnotnega poboljška dobijo dotični okrajni sodniki tudi naslov „svetovalec deželnega sodišča“. Za sedaj se premakne 273 okrajnih sodnikov; sveda se bodo poštivali v prvi vrsti najstarejši okrajni sodniki. Državni proračun obteži ta naredba za 73.000 gld. na leto. — Pravosodni minister objavil je bil že svoječasnó, da stopi ta zakon v krepóst v drugi polovici tega leta.

Dunajski anarhisti, ali kakor se sovejo sami: „neodvisni socialisti“, zborovali so včeraj, da se posvetujejo, kako naj stopajo proti vladi. Zborovanja vdeležilo se je kakih 500 oseb. Ker so razni govorniki jako oestro napadali vlado in državo, razpuštil je prisotni vladni zastopnik shod. Zborovalci so kričali: „Živela anarhija! Živel socijalni demokratizem!“ Ker se niso hoteli raziti, razgnali so jih stražarji. 4 osebe so zaprli.

Kriza na Ogrskem se je ročila drugače — to moramo pripoznati — nego smo pričakovali. Po dogodkih med razvijanjem krize bilo je sicer gotovo, da se povrne Wekerle, a na to eventualnost, da se povrne do oblasti tudi pravosodni minister Szilagyi, nismo mislili. Neslano pa je, notaktno in nelojalno, da židovsko-liberalni listi — dunajski in budapeštanski — kriče o „smagi“ Wekerlevi. Kajti pri pogajanjih glede sestave novega ministerstva je imela liberalna stranka opraviti le s k r o n o (ker ta poslednja ima odločilno besedo pri tem) — in po takem bi si morali to huronsko vpitje tolmáčiti le tako, da so zmagali nad krono. Tu se vidi, kako drzni in nesramni so ti židovski listi. Sicer so pa vsi razsodni politiki v tem jedini, da kriza na Ogrskem še ni rešona definitivno, ampak le za trenotek. Navzgor — o tem ni dvomiti — to ministerstvo ni priljubljeno, a tudi navzdol je izgubilo na ugledu, ker je liberalna stranka, iz katere je izišlo, v teku par dni morala preklicati svoje lastno izjavo, ker se je morala javno pokoriti radi svoje predrznosti.

Iz Bolgarske. Glasilo Stambulova „Svoboda“ trdi, da se je je ministerski svet že bavil s vprašanjem, v čem naj bi Bolgarija popustila, da se doseže mir med Bolgarijo in Rusijo. Isti opozicijski list trdi, da so predlogi Rusije nastopni: 1. Burgas in Varna se prepustita Rusiji kot postaji za rusko brodovje; 2. vnvanja politika Bolgarske se podredi Rusiji; 3. med Rusko in Bolgarsko se sklene zveza s obrambo in napad in je vsa poveljniška mesta od polkovnika gori namestiti z ruskimi častniki. Pravi smoter

PODLISTEK.

Kmetijski upor.

— Spisal August Šenoa. Priložil I. P. Planinski. —

Sušenj zatrepetu od grose, obupno se sgrabi sa presa, da verige zaropotajo in zamolklo zastoka od boli, gnjeva in grose.

— Bog! Bog! zaakriplje s zobmi, ali si živ?

— Petričević! zapovednje Tahí, polji mojega gosta v spodnjo kamrico, čuvaj ga dobro, in da voš: Ivan ne mara od mene ni kapljice ni service, torej mu ni treba ničesar dati.

— Lahko noč, nobilni-domine, zakrohoče se advokat.

Sušenj omahne na kolena in pogleda k nebu, a vojščaki ga siloma ženejo; gospod Tahí pa hiti vesole volje po stopnicah na-

vzgor in je v topli sobi naprej kramoljal z gospo Jeleno, katera mu javi, da je bil davi pri nji župnik Babič in vprašal, kaj je s Jurijem Mogajičem, češ, da ljudje za gotovo vedó, da je odšel v Kanižo.

— Recite mu, gospa Jelena, odgovori Tahí, pro primo, da so Mogajiča ujeli Turki in menda iz njega napravili kopuna, pro secundo, naj se vražji pop izogiblje moje hiše, ker ga sicer okrcam po njegovi sveti tonsuri. Lopov je, kmetakega rodu je, pes, kakor vse ostale kmetake smeti.

Pet dnij po svečnici. Gospod Ferko si je obilneje privoščil slate kapljice vina, katero so njega ljudje zaplenili v pivnici Ivana Sabova v Brdovci. Lica so mu gorela, oči plamenele. Veselo skoči na noge, bil je vražje volje. Pomaknivši si kapo na levo uho, odhiti po stopnicah nizdolu in kliče glasno:

— Peter! Ej! Peter! Kje si, mreina? Koj potem pride Peter Bošnjak in se nisko pokloni.

— Prinesi ključe od kamenite kamrice, da vidim, kako se naš gost Ivan Sabov veseli. Da, prinesi tudi hlebec kruha! Sluga sluša gospodarja in malo pozneje stopata po zavutih stopnicah nizdolu, Peter, noseč svetilko, hlebec in ključe podzemsko temnice, a za njim pospodar Tahí. Po temnem hodniku pod zemljo dospela sta do železnih vrat. Peter jih odklene in vstopi, za njim Tahí. Ko je Peter vzdignil svetilko, mogel si pregledati to grozno luknjo. Iz te kamenite ječe udarja na vrata vlažen smradljiv zrak. Ponokod so bile gole, kamenite stene pokrite z mahom in plesnobo, ponekod zmočene z vodo. V kotu na gnili slami se premika nekakov klobčič — menda živo bitje, morda človek. Da, da, človek je menda. Izpod krvavih,

raztrganih ounj vidiš človeško polt, noge rudeče in višnjeve, otekle, ozeble. Tudi roko vidiš, suhe, bole, ki krčevito grabijo za slamo, noge in roke oklepa mrzlo železje. Morda je to zver? Živo je, ker se časi strese, časi zastoka. Menda je to človek. Bržkone, ker vidiš pod črnimi krvavimi lasmi, ki so se prilepili na čelo, sivo, blede lice. Kakor bi ga bile kače izsesale. Višnjeve suhe ustnice sijajo, a izza njih gledajo zobje kakor tigru. Temne oči se svetijo kakor steklemu psu, in se vrté in vrté. Sedaj pa sedaj vzdihne, sedaj zastoka. Ali kakor da je prikovan na zemljo. Kako ne bi? Pet dnij ni niti jedel niti pil. Tahí se podboči in stopi pred klobčič kakor pes pred mrtvo divjačino. Oči se mu zasvetijo od mržnje, prezira in zverstva.

— Oj! mili gost! Oj Ivan! Kako se imaš, ali ti je dobro? poroga se mu Tahí. (Dalje prih.)

tem predlogom da je ta, da se odstrani knez in da sbranje potem izvleče ruskega komisarja knezom Bolgarske. — Mi se svoje strani smatramo si to zgolj tendenciozne čenče, katere si je izmislilo Stambulovo glasilo, da mede novi vladi „polena pod noge“. — Slednjič je isto glasilo Stambulovo razglasilo nastopni program opozicije: 1. S Turčijo je sklenila zvezo za obrambo in napad; 2. Bolgarska naj se pridruži politiki trozveze in Anglije, ker je dotičnim državam na tem ležeče, da se ohrani Bolgarska kot država; 3. Do vseh balkanskih držav je gojiti najboljšje odnošaje; 4. Romunsko pa je skleniti obrambeno zvezo, kateri naj bi pristopila tudi Turčija; 5. Odnosaji do vseh vevlesil naj bodo normalni in priboriti je pripoznanje kneza.

O vplivu papežev na javno in politično življenje izda Lev XIII. v kratkem encikliku. V tej encikliki boče sv. Oče — sklicevaje se na velikanske pojave katolikov povodom zadnjega jubileja — v štirih ali petih točkah razvijal vodilne ideje o miro- ljubnem in blagodejnjem vplivu papežev. Vsa enciklika je nadahnjena duhom miroljublja, tako da napravi gotovo najgloblji utis. O političkih vprašanjih ne razpravlja enciklika.

Spor med Francozsko in Siamom. Ker Sijamezi niso hoteli sodišču izročiti nekega Phrayata, kateri je na sumu, da je umoril francoskega nadzornika Grosgrurina, utegne nastati resen spor. Kakor trdijo poročila, hočejo Francozi, če ne z lepa pa z grda, prisiliti kraljestvo Siamsko, da pripozna francosko nadvladje.

Različne vesti.

Umrl je v Zadru minolo nedeljo pesnik in poslanec Štefan Buzolič.

Drž. poslanca in odvetnika v Pulji, dr. Laginjo je zadela minolo soboto huda rodbinska nesreča: umrla mu je iskreno ljubljena mati. Vrlemu rodoljubi, usornemu poslanecu in blagemu človekoljubu izrekamo svoje najiskrenejšje sožalje.

† Fran Kosár. Čitamo v „Slovencu“, da je po noči na ponedeljek naglo umrl prelat Fran Kosár v Iki. Pokojnik je bil Slovčekov sobojevnik za cerkev in domovino, bil je tudi Slovčekovega duha in značaja.

Novolimenovani škof Krški, magistr. Andrej Šterk, boče dne 24. t. m. v tržaški stolni cerkvi pri sv. Justu posvečen v škofa. Posveti ga knez nadškof goriški, magistr. Zorn.

Poroka. Iz Ilirske Bistrice se nam piše: V soboto dne 9. junija 1894 se je poročil obče spoštovani in čislani gospod Slavoj Benigar, posestnik, trgovec in župan, z gosposdičino Marto Sartori, pastorko, gosposda dr. Dušana Perišiča, okrožnega zdravnika tu.

Izlet, kojega priredi telovadno društvo „Tržaški Sokol“ v nedeljo 17. t. m. s posebnim parnikom v Devin, kaže biti jako živahen, ker je med našim občinstvom obče zanimanje sanj. A tudi odbor si prizadeva vsestransko ter dela razne priprave za ta izlet. Podrobnoje omonimo o tem pozneje.

Odhod iz Trsta boče točno ob 2 1/2 uri popoldne pri pomolu Riva Sanita (pri Lloydovi palači), a povrat iz Devina v Trst ob 9. uri zvečer. Vožnja za tje in nazaj za osebo znaša 60 kr. Opominjamo pa naše društvenike, kakor tudi ostalo slovensko občinstvo, da si čim preje preskrbe vožne listke, kajti parnik boče sprejel le določeno število ljudij in se na pozneje oglašje ne boče moglo ozirjemat.

Vožni listki dobivajo se in prodajajo: v kavarnah Commercio in Tedesco, v Dolencevi tiskarni in pri posamičnih odbornikih. Vabimo toraj vse društvenike, kakor tudi ostalo slavno občinstvo, da se v kolikor mo- goče mnogobrojnem številu udeležje tega prvega društvenega izleta našega vrlega „Sokola“ v Devin.

Zaveza slovenskih pevskih društev. „Sl. Narod“ s dne 11. t. m. poroča, da gojijo v krogih „Glasbene Matice“ misel, da bi se vsa slovenska pevska društva organično zvezala in da bi se takó iz uredišča plodila na vse strani glasbena umetnost in vodilo za nabiranje narodnih pe-mij itd. Isti list pripominja, da bi mogel o tej misli prijeti širši razgovor že o pevskega sestanka porodoma 10letnico ljubljanskega pevskega društva „Slavec“ dne 10. julija t. l. — V interesu mnogoštevilnih naših okoličanskih pevskih

društev šeliimo tudi mi, da bi se ta dobra ideja vresničila. Naša okoličanska pevska društva prirojačo res sem in tje po koji skupen koncert, toda to še ne pomenja zaveze v pravem smislu izraza. „Pevska zveza“ bi sareo mnogo koristila našim pevskim društvom.

Pevsko društvo „Slava“ priredi dne 24. t. m. svojo prvo veselico na dvorišču g. Ivana Vouka pri sv. Mariji Magdaleni spodnji. Program priobčimo prihodnjič.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabral je samec, pripovedovalec sreli društbi, kako mu je dopadla smetana, ko se je hotel nekje nekako ženiti, v nedeljo dne 10. t. m. v Balančevi gostilni na Proseku 300 stot.; pri isti priliki skupil je „Gigrl“ za „glaz“ vina, ki ga je nasmetil s „dramo“, 20 stot.

Iz Sežane se nam piše: Za ubozeza S-mona Čopiča so tu darovali: G. Bastič 2 gld., g. dr. Rybař, N. N., N. N. po 1 gld., gospa Batistič, g. Kante po 1 krono, g. Kanobel, N. N. po 30 kr., g. in ga. Žnidaršič, ga. Čekada po 20 kr., g. Bandelj, g. Žustik, g. Pregelj po 10 kr. Skupaj 7-50 gld.

V Volčjemgradu so ustanovili „Bratno društvo“ in je bil dne 3. maja prvi občni zbor, pri katerem so izvolili, odbor. In sicer: Frana Kovačiča, predsednikom, Antona Zigona, podpredsednikom, Petra Jurca, tajnikom, Vinka Stolfa blagajnikom ter Frana Škofa, Antona Majcena, Ivana Kosmino in Andreja Rebulca odbornikom. Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu, le žal, da je začelo za dve uri prepozno po krivdi gosp. začasnega predsednika.

Domovinar.

C. kr. javna skladišča v Trstu vpeljala so od 11. t. m. naprej kot doklado k carin- sko-fakinežni tarifi pri vaganju blaga na tako- svani mestni vagi, 1 nč. za vsakih 100 kgr.

Uboge perice! Ko se bliža poletna dšba, prične vsako leto tržaško židovsko časopisje javkati o nedostatkih, ki prete mestu valed tega, ker utegnejo uboge okoličanske perice s umazaniam perilom okužiti mesto! Takó tudi letos. A letos je boj proti tem mučeni- cam še neatrpejšji, še brezobzirnejši. Klicalo se je že policijo na pomoč, da naj ne dopu- šča pericam ustavljam se v mestu s težkimi culami umazanega perila, da se nekoliko od- dahnejo in odpočijejo. Tega ne sme biti, kajti iz cul proti mestu kuga, smrt in kdo vé kaj še vse. Perice naj, sprejemaji umazano perilo, urno sfréjjo domov, ne osiraje se ne na desno, ne na levo. Da pa pridejo hit roje, zabranjujejo jim židovski časnikarji celó upo- rabo konjske železnice. Bog obvaruj, da bi stopila — takó kričó — perica s svojo culo na tramvaj! Vse voz bi okužila, in prvi žid, ki sede na tak voz, umrje kdo zna za kakšno kužno boleznijo! — Vse kar je prav, a pre- tiravati stvari tudi ni treba. Najjednostav- nejše bi se rešilo to „perice“ vprašanje, ako bi magistrat dal pericam drug zasluček, kri- čočim židom pa naj bi ukazal, da si perejo svoje umazano perilo sami. Tako boče vsem prav.

Steklarji na Dunaju. Ker je bil pobit poslednji vihar na Dunaju ogromno število šip, ne velja za steklarje zakon o nedeljnem počitku, kajti isti morajo delati skoraj noč in dan. Ministerstvo notranjih poslov pokli- calo si je steklarja iz Prage, da stavi nove šipe v ministerstveno poslopje. Dotični steklar je prišel vécoraj s mnogimi delavci na Dunaj. Kljub neumornemu delu utegne preteči še nekoliko dni, predno boče popravljena vsa škoda, ki jo je bil provzročil vihar.

Mednarodna električna razstava v Pešti. Dne 10. t. m. je v Budimpešti minister trgo- vine, Lukacs, slovesno otvoril mednarodno razstavo elektriških strojev, izloženih v po- slopju narodnega muzeja. Strojev je 200; razstavlja jih 22 ogrskih in 23 inozemskih tvrdek.

Konjska brca. 33letnega izvoščeka Miho Meulo, stanujočega na Škorklji št. 201, bronil je vécoraj konj na levo stran praj. Izvošček je šel na zdravniško postajo iskat pomoči za svojo rano.

Sodnjakó. Vécoraj se je moral zagovar- jati pred tukajšnjim deželnim sodiščem 27 letni slikar Ernest Komel iz Trsta, pristojen v Gorico, zaradi žaljenja Njeg. Veličanstva. Komel je dne 17. maja t. l. v pijanosti pre- peval po trgu Giuseppina, potem se je sprl s stražarji, ki so mu branili petje in o tem prepriu so mu menda véle dotične besede, zaradi katerih je prišel na zatožno klop. So- diščje ga je spoznalo krivim in ga obsodilo

na 14mesečno ječo. — Drug nesrečen slikar- pevec je 25letni Kvirin Cescutti iz Trsta. Isti je priredil posebno pevsko vajo za-se ob 3. uri popoldne ob 5. maja t. l. na Corau. Ker so ga nemusikalni stražarji motili, sprl se je šnjimi in v posebno priznanje odpeljali so ga še seboj. Vécorajšnja nagrada, kojoj je priznalo sodišče nesrečnemu pevcu, glasi se na na kratko: javno nasilstvo, 4 mesečna ječa.

Policajski. Minolo noč so ulomili tatovi v klet gostilničarke Julije Pagani na Aqu- dattu hit. 37/A ter ukradli jedno kokoš, 2 stara domača zajčka in 7 mladih. Vsa ta ži- val je vredna bila okolo 5 gld. Danes do- poludne prijel je tatu stražar Zadnik na Ralijevem zemljišču. Isti je 14letni brez- poselni Evgen B'cherich iz Trsta, stanujoč v ulici S. Sergio hit. 2. Tat je priznal, da sta bila v njegovi družbi še neki Marcel Tur- chetto in Karol Velikonja. Kokoš so prodali na trgu della Zonta za 25 nvč. (dovelj po cenil), zajčke pa na trgu San Giovanni za 70 nvč. Zajčke so prinesli stražarji lastnici nazaj. Pri B'cherichu & Co. našli so še 68 nvč., skupljenih za ukradene živalice. — 15- letnega Ivana A. in 16letnega Emila G., oba mesarska vajenca, oba iz Tolmin, so saprli, ker sta se kopala popolnoma gola pri sv. Andreju blizu obrežja. — 40letni mešetar Ivan B. iz Sežane je osleparil nedavno ne- kega tukajšnjega trgovca za vreo koruze, vredno 9 gld. Vécoraj ga je srečal okodovani trgovec in ga dal zapreti.

Najnovije vesti.

Dunaj 12. „Wiener Zeitung“ javlja: Cu- sar je izjavil odstopivšemu deželnemu pred- sedniku bukovinskemu Najvišje zadovoljenje in je poveril dvornemu svétniku grafu Gűsu vodstvo deželne vlade v Bukovini.

Budimpešta 12. Uradni list „Budapesti Közlöny“ objavlja imenovanje novih mini- strov. Po mestu vlada isredno živahno giba- nje. V bližini poslanke sobornice je vse polno ljudij, ki hočejo prirediti ovajše We- kerlu in Silagju. — Zbornica pričakuje ve- likim zanimanjem izjave Woberleve.

Rim 12. Tudi pogajanja s Brinom so se menda rasbila, ker isti noče vatopiti v mini- sterstvo radi „slabega zdravja“. Tudi obno- vljenje prejšnjega ministerstva se teško po- sreči, ker se nekateri ministri odločno upirajo zopet prevzeti svoje posle.

Tanger 12. Sultan Marokanski je umrl. Nekateri sodijo, da je bil zastrupljen. Bati se je izgredov. Vojaka je proglašila Muley Abdel-Asisa sultanom.

Madrid 12. Vest o smrti sultana Maro- kanskega je provzročila tu veliko razburje- nje, ker je znano, da je naslednik malo pri- jazen Španjki. Vlada je objavila vietm ev- ropakim oblastim željo, da bi skupno postop- pale v obrambo svojih interesov v Maroku. Vojaki v Andaluziji so dobili ukaz biti pri- pravljeni na odhod.

Tulon 12. 4 vojne ladije so odplule v Maroko. Štiri druge ladije so dobile ukaz biti pripravljeni na odhod.

Sredoc 12. Princ Ferdinand je doposlal Stambulovemu pismo, v katerem obžaluje, da se je poslednji odpovedal vodstvu držav- nih poslov, katero je opravljal toliko časa v blagor in slavo Bolgarije. Zajedno izjavlja princ, da ohranjuje Stambulovemu čut hva- lečnosti, dobrohotnosti in prijateljstva.

Sredoc 12. Sodeč po izjavah opozicijskih listov je vprašanje pomirjenje s Rusijo za- dobilo trdno obliko. — Ker pa se sedanje ministerstvo nalanja na program neodvisnosti Bolgarije, misliti je, da je Stambulovemu le ta namen, da pripravi sedanje vlado ob za- upanje, vlasti pri Turčiji. — Stambulov je bil vécoraj v avdijenciji pri princu. Pred pa- lačo zbralo se je kakih 1000 oseb, ki so kričale: „Smrt Stambulovemu!“

Četnje 12. Več obitelji órnogorskih ho- telo se je naseliti v Srbiji toda srbska vlada jih je zavrnila.

Madrid 12. V pokrajini Granada so bili močni potresi, ki so zrušili več poslopij.

Dunajska borza 11. junija 1894.

Državni dolg v papirju	98-80	98-30
„ v srobru	98-25	98-15
Avstrijska renta v slatu	120-80	120-80
„ v kronah	97-95	97-95
Kreditne akcije	849-75	849-75
London 10 Lat.	125-05	125-05
Napoleoni	9-96	9-96 1/2
100 mark	61-25	61-30
100 italj. lir	44-77 1/2	44-80

Dunajske srečke po 1 krono

Žrebanje že 12. julija

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron

Srečke priporočata: Josip Bolaffio, Aleksander Levi.

Trgovinski brzojavi.

Budimpešta. Pšenica za juni 6-98-7—, za jesen 7-18-7-19. Koruza za juli-avgust 4-89 do 4-90. Oves za jesen 5-80—5-82. Ri 5-50—5-52.

Pšenica nova od 77 kil. f. 7—7-05, od 78 kil. f. 7-10—7-15, od 79 kil. f. 7-20—7-25, od 80 kil. f. 7-25—7-35, od 81 kil. for. 7-35—7-40.

Ječmen 6-50—6-85; prosa 8-80—8-25.

Ponudbe pšenice srednje, popraševaju živahna. Pro-lalo se je 30.000 met. stot., po 10 deloma po 15 novičev dražje. — Otrubi brez prometa. Vrome deštevno.

Praga. Nerafinirani sladkor za junij f. 15-95, nova roba za september f. 15-05.

Havre. Kava Santos good average za juni 98-50, za oktober —.—.

Hamburg. Santos good average za juni 17—, september 74—, december 68-75, mirno.

ZAHVALA.

Blagorodnemu gospodu sponornemu pevcu Ter- tniku, zboroma „Veselia“ v Škvednju in „Slo- vanskega pevskega društva“ v Trstu ter slavnemu dramatičnemu o dešku „Tržaškega Sokola“ iskrevati najprisrčnejše zahvalo na sodelo- vanju pri velikem koncertu v prid družbe sv. Cirila in Metoda

ZAHVALA.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja med boleznijo in smrtjo našega iskreno ljubljenga soprega oziroma očeta, brata, svaka in strica gospoda

Josipa Piano

kakor tudi za krasno vooce in prijazno vde- ležitev pri pogrebem sprevedu, iskrevano tem potem čestitemu duhovništvu c. k. ura- dništvu, učiteljstvu, slavnemu občinskemu odboru itd. itd. svojo najsrčnejšo in toplejšjo zahvalo.

Žalujóča družina.

Gostilna „All'Antico Moro“
ulica Solitaria 12. (po domače pri „Ivvačkorecu“), prodaja trna in bela vina pre vrste iz prakkih in dorberških vinogradov, in sicer: domače trno po 32, belo po 36, modra frankinja po 40, črno kralško po 40 in rizlik po 48 nč. liter. Izrezna kuhinja. — Držec se gela: „Rajak k rajskeku“, priporoča se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

V poslovanju izkušenej osebi, ki ima sredstva potrebna za o-krhovanje jedne

króme

in za ustanovitev prodajalnice deželnih izdel- kov, dajem v najem svojo na cesti Trst-Reka stoječo hišo in gospodarska posestva ter sem tudi pripravljen, aktivno se tega podjetja udeleževati.

Ponudbe vsprejema pod šifro „S. T.“ in prijaznosti upravništvo „Edinoati“.

Zaloga piva

pivovarne bratov
Reininghaus v Steinfeldu — Gradec
pri 156

A. DEJAKU, junior, v TRSTU

Via degli Artisti št. 8,
zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant,
ponuja p. n. gostilničarjem v Trstu in po okolico staroznano steinfeldsko eksportno (Export), očujski (Märzen) in uložano (Lager) pivo, tako v sodih ka- kor po steklenicah, pod ugodnimi pogoji.

Teodor Slabanja

srebar V GORICI (Görz) ulica Morelli 17
se priporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistoga srebra, alpaka in medenine, kot: mon- štranc, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovnejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posebrim in poslatim.

Da si zamorajo tudi menj premožne orkvo omisliti razne orkvene stvari, se bodo po želji prečastitih p. n. gospodov naroč- nikov prav ugodni plačilni pogoji stavili.

Ilustrovani cenik franco.
Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštine franco!

Gostilna „Al Gallo d'oro“ v Trstu. Piazza della Posta (Dogana) toči istrsko vino po 28 nč., belo vino po 32 nč., kralški toran, last- nega pridelka, po 40 nč. liter. — V sodičekih od 25 litrov naprej, franko na dom. po cenah, kakor se dogovorijo. — Izborna kuhinja. Vsprejema se naročila na obed in večerje po nizkih cenah. — Na- dejajo se obilnega obiska beloži najudanejši F. Kovačič.

Opazka. Vsprejema naročila na vino za no- tranje dežele franco železnica Trst po 15 gld. hektl.